

Прича за историју спорта – формирање јуниорске екипе при фудбалској секцији "Партизана", пре 63 године (1948/1949).

Формирање јуниорске екипе при фудбалској секцији Партизана, пре 63 године (1948/49)

Сећања из периода формирања подмлатка фудбалског клуба "Партизан", која нису прецизна, али су значајни догађаји везани за омладинце ЦДЈА "Партизан", остали у свести, чини ми се за увек.

При помисли на прве фудбалске утакмице тек створене јуниорске екипе, давне 1948/49, као и оних утакмица за славни Други тим, а за који смо и ми из подмлатка често "гостовали", јављају ми се слике, као избледеле фотографије које покушавам да повежем у неку целину. Писање ми није страст већ постоји жарка жеља да се и ове слике из јуниорских дана утакну у историјска истраживања о фудбалском клубу "Партизан".

Формирање јуниорског тима треба тражити у односима између СД ЦДЈА "Партизан" и Прве мушке гимназије у Београду. Управа Партизана је понудила патронат Првој мушкој гимназији у пролеће 1948. године, односно, материјалну и стручну помоћ ради развоја спорта код омладине, на пољу многих спортских дисциплина. Понуда је обрадовала бројне омладинце у читавом овом крају Београда. И, тада је "Партизан" био најсвестраније спортско друштво у нашој земљи. Актив гимназије одређује омладинце Ђорђа Сеничара и Војислава Стефановића, ученике виших разреда да сачине списак ученика који се већ баве активно спортом и оних, талентованих, који желе да тренирају у Партизану.

Овде морам поменути једну важну чињеницу. Наиме, тренинзи ученика са Дорђола у "Партизану" не значе и формирање и регистрацију јуниорског фудбалског тима, али их морамо помињати јер су имали одлучујући утицај на касније формирање омладинских екипа у свим секцијама СД "Партизана".

Тренинзи јуниора под патронатом Партизана одржавали су се два пута недељно на фудбалском игралишту СД "Милиционар", а водили су их наизменично, пор. Марко Валок, Лајчо Јаковетић и Стеван Јакуш.

Почетком лета, 1948. завршава се такмичење јуниорских тимова у Србији, а управа Партизана одлучује да још нерегистрована, патронатска јуниорска екипа Партизана одигра утакмицу против репрезентације ауто-пута на великом слету бригадира у Руми. Вођа пута био је Виктор Климпл, кошаркашки репрезентативац и војни службеник. У новој опреми са црвеним дресовима и грбом, јуниори Партизана победили су са 3:0. Утакмица је била необична, јер је одиграна под чудним околностима. Наиме, док се утакмица играла, на делу угралишта између центра и аут линије, један бригадир је седео на окренутом великом звучнику. Тражили смо да бригадир заједно са звучником напусти игралиште, али нас је судија позвао, подигао звучник и ми смо угледали сјајно углачани део велике противтенковске мине. Ништа необично за нас, децу Другог светског рата, Београд и многи градови у Србији имали су још видљиве трагове разарања.

"Партизан" као спортско друштво Југословенске армије по свом оснивању није имао јуниорске тимове за разлику од осталих спортских друштава у земљи. Управа Партизана је, када су се стекли повољнији услови и када је ФСЈ затражио да чланови прве лиге морају да имају омладинске фудбалске тимове који ће се такмичити у оквиру својих потсавеза, формирала јуниорски фудбалски тим, у пролеће, 1949. Тада су "Партизану" приступили јуниори из београдских тимова (Словена, Славије, Београда, Шећеранца, Чукаричког, Железничара, Вождовца). Били су то играчи генерације Банета Вукосављевића, Аце Петаковића, Бранка Нешовића, Саве Антића, Владимира Румана, Давидовића "Чика", Лазице Тасића, Томице Калоперовића, Станоја Јоцића, браће Љубеновић, Василија Шијаковића, Вујадина Бошкова, Миљана Миљанића, и др. касније, познатих играча прве савезне лиге и репрезентације Југославије.

Јуниори прве генерације Партизана, као и сениори нису имали своје игралиште, јер је стадион буи у изградњи. Јуниори су тренирали у дворишту Партизанове школе код шарене ћуприје, играјући на мале "голиће", мали фудбал, док су се кондициони тренинзи одржавали трчањем дуж авалског пута до трошарине и назад. Гимнастика се вежбала на травњацима између два коловоза. На гарнизонском игралишту недалеко од школе играли смо тренинг утакмице са Гарнизоном или комбинованим првим и другим тимом. Нисмо имали тренера јер је играч предратне Југославије, касније капитен Црвене везде, и будући тренер подмлатка Партизана Милован Ћирић био на тренерском курсу у ДИФ-у. Понекад би нас водио Иљош Шпиц, кога смо ми клинци звали чика Иљош, док су га старији звали само по презимену.

За прву генерацију јуниора Партизана, година оснивања, 1949. била је веома успешна и динамична.

У лиги подмлатка београдског савеза заузели су, релативно, високо место, мада су имали врло скромне услове тренинга (без игралишта и економата, сами играчи су одржавали своју опрему; без допунске исхране, ужине или вечере, коју су омладинци у другим фудбалским клубовима у Београду добијали).

Изабрани јуниори учествовали су у утакмицама Другог тима Партизана које су се играле широм Југославије (Вршац, Свилајнац, Бор, Зајечар, Требиње, Билећа, Бајмок, Пула, Сплит, Крагујевац, Панчево и многим другим градовима и местима у Југославији).

У фудбалском купу Југославије за 1949. изабрани јуниори Партизана били су резервни играчи и учествовали су у такмичењима Другог тима све до полуфиналне утакмице са Црвеном звездом од које су изгубили несрећно са 2:1 (јуниор Душан Јовановић је играо на свим утакмицама купа, а јуниор Слободан Плазинић био је голгетер на једној од утакмица купа). У овом такмичењу Други тим Партизана је елиминисао, између осталих, чланове прве и друге лиге - Хајдука из Сплита, Сарајева из Сарајева, Локомотиву из Загреба, Радничког из Крагујевца, Напретка из Крушевца, Загреба из Загреба, Гарнизона из Пуле.

На радној акцији на изградњи Новог Београда јуниори фудбалске секције били су бригадири СД

Партизана заједно са јуниорима осталих секција.

На великом слету градитеља Новог Београда јуниори Партизана играли су утакмицу против "Вардара" из Скопља, омладинског првака Југославије за 1949. (резултат 1:1). Чинили су костур репрезентације Новог Београда у утакмици против репрезентације Ауто-пута у предигри сениорских репрезентација Београда и Загреба у Новој Градишкој, када су победили са 4:2, што је и прва победа бригадира Новог Београда.

На турнеји по Словенији у лето и јесен 1949. јуниори Партизана су успешно одиграли утакмице против сениорских тимова Крањске горе (3:1), Крања (2:1), Јасеница (4:1) и Одред ИИ (1:1), чланова Републичке лиге.

На слици је прва генерација јуниора Партизана с лева на десно: Радивоје Томашевић – Томаш, Слободан Плазинић – Бане, Јован Новаковић – Кљова, Предраг Михајловић – Кицман, Божидар Петровић – Божика, Миомир Михајловић – Микан, Драган Стојановић – Босанац, Душан Јовановић – Шаран, Александар Симић – Аца и голман Јован Бошњак – Крца. Недостаје Александар Влаисављевић – Маса. Снимљено 5. августа 1949. пред излазак на градски стадион у Љубљани. Утакмица са "Одредом" ИИ, одиграна је у предигри утакмице Одред – Хајдук из Сплита.

Слободан Бане Плазинић